CORRECTNESS AND ERROR IN DAILY COMMUNICATION

Dumitru Draica, Assoc. Prof., PhD, University of Oradea

Abstract: Communication is vital to everyday contemporary linguistic fairness, respect for rules of functioning of the Romanian literary language; current language must conform to specific rules and mandatory for all its users to be able to fulfill its main function in this way, that the means of communication between members of a community. For the formation of proper communication skills and abilities, written and oral, required knowledge and application in the first place, the rules orthoepic, spelling and punctuation, often complex, which raises serious difficulties for their acquisition; unfortunately, everywhere, are present in large numbers, mistakes in various publications, newspapers and magazines in many works, even in school, they should be removed completely to ensure communication, simplicity, expressiveness, rigor.

Keywords: Romanian literary language, proper communication, written and oral, grammar rules, words, expressions, phrases.

Dintotdeauna, comunicarea a fost un act necesar, o necesitate în viaţa oamenilor, o condiţie, în acelaşi timp, a evoluţiei acestora de-a lungul istoriei. Mesajele, schimburile de idei între indivizii vorbitori sunt un element vital pentru societatea umană, comunicarea apărând odată cu schimbul de informaţii, ea trebuie văzută în strânsă legătură cu istoria evoluţiei umane. Comunicarea este relaţia esenţială între indivizii unei societăţi, realizându-se cu ajutorul limbajului sau al altor coduri şi semne ce duc la transmiterea de informaţii, opinii, idei. Comunicarea (termenul apare în secolul al XIV-lea şi provine din lat. *communius* – „a pune în comun, a fi în relaţie cu ceva”, din secolul al XVI-lea termenului i se adaugă şi sensul „a transmite”) stă la baza organizării sociale, mijloceşte relaţiile dintre oameni, ea nu înseamnă doar transmiterea şi preluarea unei informaţii, se realizează în vederea obţinerii de către locutor, de la interlocutor a unui răspuns, cât mai exact, cu putinţă. Astăzi, comunicarea răspunde unor principii: este un proces continuu şi ireversibil, este inevitabilă, se dezvoltă în planul conţinutului şi al relaţiei, implică necesitatea acomodării şi ajustării comportamentelor şi are la bază patru componente fundamentale: emiţătorul, canalul, informaţia şi receptorul. Unitatea de bază a comunicării este mesajul, un ansamblu de date transmise şi coduri de simboluri care încearcă să ofere înţelesuri specifice unor date din realitatea imediată, mesajul poate fi alcătuit din cuvinte scrise sau rostite, imagini vizuale, muzică, zgomote, semne, simboluri, culori, gesturi…, iar suportul fizic al mesajului este canalul, care îndeplineşte funcţia de cale de transport sau distribuţie a mesajului. Informaţia trebuie considerată şi ea o combinaţie de semnale şi simboluri, este cea care dă originalitate oricărui mesaj, procesul de comunicare nu se încheie odată cu preluarea sau receptarea informaţiei, iar o analiză completă a informaţiei face referiri şi la aspectele: sintactic (succesiunea semnelor lingvistice ale emiţătorului), semantic (semnificaţia dată semnelor de către emiţător şi receptor) şi pragmatic (efectul informaţiei asupra receptorului). Informaţia trebuie să aibă un anumit sens şi are sens doar dacă se stabileşte o relaţie de comunicare între emiţător şi receptor, putând fi interpretată dacă este materializată printr-un anumit fenomen sau proces fizic.

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

Finalitatea procesului de comunicare este dată de modul în care mesajul codificat de emiţător este decodificat şi acceptat de către receptor. Prin comunicare se pun bazele unor relaţii între oameni, care contează mai mult decât conţinutul informaţional transmis, astfel, comunicarea creează comuniune şi comunitate. Dacă vorbim despre nivelurile comunicării trebuie să amintim cinci dintre acestea, şi anume: comunicare intrapersonală (comunicarea în şi către sine), interpersonală (comunicarea între indivizii vorbitori), comunicare de grup (se desfăşoară în colectivităţi umane reduse), comunicare publică (are în vedere discursul public al oratorului) şi comunicare de masă (transmiterea unor mesaje scrise, vorbite, vizuale, audiovizuale de către un sistem mediatic către un public divers şi numeros).

Comunicarea gândurilor, ideilor, sentimentelor umane se realizează prin limbă, un sistem complex de comunicare alcătuit din sunete articulate; limba nu se confundă cu vorbirea, dacă limba reprezintă un inventar de semne lingvistice ce poate fi utilizat cu ajutorul vorbirii, vorbirea este cea care pune în aplicare codul şi conduce la producerea unui mesaj, limba se defineşte cu ajutorul axei paradigmatice (relaţii de tipul „sau”…”sau”), în timp ce vorbirea apelează la axa sintagmatică (relaţii de tipul „şi”…”şi”). Cunoaşterea unei limbi ţine de competenţa vorbitorilor săi, în vreme ce producerea şi interpretarea enunţurilor în procesul vorbirii ţine de performanţă. De multe ori, o mare parte din performanţele noastre, ca vorbitori, nu depinde de competenţa lingvistică, ci de cunoştinţele noastre despre lume şi despre cei cu care relaţionăm zilnic, de modul în care ştim să gestionăm aceste relaţii interumane.

Comunicarea umană reprezintă esenţa raporturilor interumane exprimată prin capacitatea de a descifra încontinuu sensul relaţiilor şi contactelor sociale, realizate, în mare parte, cu ajutorul simbolurilor şi al unor semnificaţii generalizate în vederea obţinerii stabilităţii sau a unor modificări de comportament individual sau de grup. Astăzi comunicăm pentru că avem nevoie de informaţii, în vederea dezvoltării procesului de cunoaştere, nevoia de comunicare vine şi din nevoia de contact cu interlocutorii noştri, din conştientizarea propriului statut. Pentru ca orice enunţ, în comunicarea cotidiană orală sau scrisă, să fie reperat în cele mai bune condiţii de către interlocutorii noştri este nevoie să corespundă unor cerinţe şi norme gramaticale, trebuie să respecte corectitudinea gramaticală, să fie conform cu cele mai noi reguli de exprimare în limba română actuală, întrucât numai în asemenea condiţii se poate realiza în condiţii optime comunicarea interumană.

În cele ce urmează dorim să prezentăm câteva aspecte din comunicarea cotidiană scrisă, în special, momente ce se plasează între corectitudine şi greşeală în limba română; notăm, mai întâi, situaţii „culese” din limba scrisă cotidiană şi alăturat vom da şi exemplele corecte, pentru ca acestea să se întipărească în memoria cititorilor.

Pentru început, iată câteva exemple cu referire directă la grafie – facem precizarea că cele mai multe dintre exemplele noastre sunt culese din televiziune, de la radio, dar şi din reclamele, afişajul stradal, ziarele şi revistele locale şi naţionale, altele sunt construcţiile noastre ad-hoc:

I. Grafie, punctuaţie, pronunţare

1. Grafie - multe exemple se datorează unor neglijenţe de tehnoredactare, neatenţiei unor redactori ai posturilor de televiziune sau ai unor publicaţii în limba română:

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

1.1. - „se gândeaşte să nu mai…” ; „vrea să părăsescă ţara…”; „nu ştia cine-i vinoveat…”; „ar fi vrut să ajunge repede acasă…”; „când şi-a dat sama că…”; „ nu se aşează unde trebuie…”; „greşala era a lui doar…”; „nu se încumentă să mai…”; „referedumul s-a desfăşurat normal…”; „întodeauna a dorit să…”; „am vrea să fie un preşidente mai bun…”; „în Sibiu, muncipiul pe care l-a administrat…”;

1.2. - scrierea cu ***î*** în loc de ***â***, cf. DOOM 2, 2005 - „va apărea în curînd o nouă ediţie…”; „se menţine difuzarea şi vînzarea unor colecţii…”; „au luat cuvîntul mai mulţi articipanţi…”; „începînd cu ora 7 s-au deschis urnele…”; „pînă cînd vor ajunge la secţiile de votare…”; „tîrziu, în noapte, au comunicat rezultatele…”; „dorea un punct de vedere cît mai aproape de adevăr”; „s-au coborît la nivelul lor…”; „mulţi se întorceau de la cîrciumă…”; „acum, mai mult decît oricînd…”; „învăţînd că nu întotdeauna ai de cîştigat…”; „m-am gîndit să-i răspund…”; „dîndu-i bineţe, i-ai demonstrat că…”;

1.3. - lipsa semnelor diacritice (parţial sau total) – „sa ma ascultati…”; „nu stiu când voi veni”; „pentru a obtine note bune trebuie sa înveti zilnic”; „am auzit ca şi-a dat demisia”; „sa faca ce-o vrea…”; „o sa vedem în ce zi ne întalnim”; „spune-i ca sa ma sune”; „iti place, nu-ti place, n-ai ce face…”; „poporul roman merita o soarta mai buna”; „iata o situatie ce…”; „incercand sa-l ajungi…”; „ar invaţa mai bine daca…”; „stiu ce-ti place tie…”; „sa cresti mare si frumos…”; „esti bine intentionat, dar…”; „ar trebui sa fie mai atenti…”; „ai vazut ce-a patit !?...”; „nu-l mai apara ca e vinovat”; „vreau sa-ti spun ca…”; „simţeam ca dorinta lui era sa…”;

1.4. – scrierea unor cuvinte cu ***i, ii, iii***, la final – „să fi prezent şi tu dacă…”; „fi ordonat, nu fi indisciplinat…”; „să nu fi obraznic !”; „erau mândrii că…”; „fie ce-o fii…”; „fi bărbat, altfel…”; „copii lor erau ordonaţi…”; „mai mulţi copiii ne-au asigurat că…”; „unii fiii de-ai lor erau…”; „codri arginti…”; „chiulangii aceia nu-mi plac…”; „au fost trei arbitrii părtinitori”; „miniştri din guvernul…”; „nişte zurbagi, nu merită atenţia noastră”; „de-ar fii să fi tu mare…”; „aceiaş oameni, aceleaş caractere…”; „şi totuş, mi-a plăcut că…”; „oameni erau disperaţi…”; „mai mulţi deputaţii şi-au dat avizul…”;

1.5. – folosirea incorectă a cratimei sau absenţa ei – „nu va-m văzut de mult !”; „va-ţi hotărât să-i spuneţi !?”; „î-şi dă seama că…”; „v-or să spună că…”; „ia-ţi spus şi voi că…”; „i-ai şi lui un pliant…”; „ia-i spus că…”; „era noul medic şef al clinicii…”; „a ajuns redactor şef al revistei”; „un nou comisar şef a fost instalat…”; „l-am cunoscut pe vechiul economist şef…”; „avea nevoie de prim ajutor pentru…”; „azi dimineaţă m-a anunţat că…”; „să dai dovadă de bun simţ”; „nu era binevenit în mijlocul nostru”; „vorbea într-una cu ei…”; „întruna din zile mi-a zis că…”; „ne vedem mâine seară”;

1.6. – folosirea minusculelor în locul majusculelor şi invers – „dinspre piaţa Ferdinand se vedeau…”; „bulevardul Dacia era aglomerat…”; „era colonel, deşi nu făcuse Armata…”; „la 1-2 August trebuia să…”; „1 decembrie e ziua noastră naţională”; „mai sărbătorim la 1 mai ziua muncii ?”; „făcea parte din catedra de română…”; „ziua unirii principatelor trebuie sărbătorită…”; „de 8 martie voi fi mai atent…”; „şi-a luat locul în Banca de la geam…”; „banca naţională a anunţat un curs de…”; „de la departamentul de limbă am aflat că…”; „nu i-am întâlnit pe Profesorii noştri care…”; „i-a anunţat Directorul nou că…”;

2. Punctuaţie - cele mai multe greşeli se înregistrează în folosirea virgulei:

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

2.1.- pentru a separa vocativele sau interjecţiile de adresare de restul enunţului – „Ce mai faceţi stimată Doamnă?”; „Domnule nu-mi place atitudinea dumneavoastră!”; „Hai odată că-i târziu!”; „Las-o mă, că vede ea…”; „Doamne maica Domnului, nu vă mai împingeţi aşa!”; „Nu soro, aşa nu mai merge!”; „Staţi că nu-i a bună!”; „Ce s-a întâmplat fratele meu !?”

2.2. - pentru a marca absenţa verbului ***a fi*** – este necesară marcarea lui prin virgulă sau prin linie de pauză – „Eu secretar, el conducător ştiinţific…”; „Jucătorii danezi aşteptaţi cu interes!”; „Angela Merkel aşteptată în România”; „Iohannis preşedinte, Ponta prim-ministru…!”; „El căpitanul echipei, a avut o prestaţie slabă!”;

2.3. - marcarea virgulei înainte de conjuncţiile coordonatoare adversative (***dar, iar, însă, ci***) – „Preţuri mari dar calitate mică!”; „Sunt studenţi buni dar mai greşesc uneori!”; „Era un profesor exigent dar se purta omeneşte!”; „Noi am venit la curs iar tu !?”; „Am auzit că voi aţi câştigat iar ei au pierdut lamentabil!”;

2.4. - după circumstanţiale izolate sintactic sau antepuse regentei – „A sosit la noi deşi vremea era potrivnică!”; „De nu înveţi zilnic n-o să ai rezultate!”; „Că ţi-ai recunoscut vina nu e rău!”; „Dacă nu repetaţi zilnic nu veţi avea succes!”; „Cum nu m-ai anunţat la timp am întârziat!”; „Fiindcă ploua întruna s-a decis să nu meargă!”; „S-a descurcat bine deşi nu învăţase prea mult!”;

2.5 – pentru izolarea unor apoziţii – „Colegul meu V. Vasilescu a ajuns mare!”; „Fostul preşedinte T. B. l-a felicitat pe câştigător!”; „Alegerile pentru preşedinţie cel mai important eveniment au scos din case mii de alegători!”; „Antrenorul naţionalei A. I. merită toate laudele!”; „Micu, Maior, Şincai corifeii Şcolii Ardelene au avut un rol deosebit…”;

2.6. – alteori, virgula este folosită greşit, ca în situaţiile următoare, când desparte un subiect – o subiectivă de predicat – regentă – „Voinţa mea este, să le arătăm că…”; „Problema era, cine greşise!”; „Cine se scoală de dimineaţă, departe ajunge”; „Muncise mult şi dorea, să arate tuturor, că…”; „Este esenţial, să ne recunoaştem greşelile!”;

2.7.- alte greşeli de punctuaţie se referă la: absenţa blancului după virgulă („Ortografia trebuie să fie unitară,corectă,precisă…” – „Erau preocupaţi de cunoaşterea limbii,de însuşirea ei corectă,de promovarea ei…”); - lipsa semnului întrebării sau exclamării („Mergeţi cu toţii la vot…” – „Mare atenţie la fraude…” – „Te-ai întors târziu aseară…” – „Cum consideraţi primele rezultate…”); - absenţa ghilimelelor sau folosirea celor neromâneşti („Ne-a prezentat în Răscoala lumea satului…” – „Pentru cititorii României literare a declarat că…” – Afacerea ”Microsoft” îi dezbină pe politicieni – Operaţiunea ”Autobuzul” a fost benefică pentru sute de elevi din mediul rural…);

3. Pronunţare – sunt prezente, în număr mare, pronunţările greşite ale unor cuvinte uzuale, arhaisme şi neologisme, sau ale unor nume proprii străine: „Prin fereastă privea în zare…”; „Asamblul de locuinţe noi…”; „Ansamblase darurile într-un frumos pachet…”; „Pe ştatul de plată figura cu…”; „La servici era un om corect…”; „Intinerariul era unul deosebit…”; „Branconierul a fost ridicat în aceeaşi zi…”; „Tranvaiul deraiat prezenta serioase defecţiuni la sistemul de…”;

3.1.- rostirea greşită a literei ***x – cs*** în loc de ***gz***, şi invers – „Personalul aucsiliar nu ştia nimic despre…”; „Nici el nu ştia ecsat ce s-a întâmplat cu aceia…”; „Pentru ecsamenul de rezidenţiat muncise mult!”; „V-a egzpirat timpul acordat…”; „Egzcavatoarele lucrau zi şi noapte la refacerea digului…”;

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

3.2. – formele verbului ***a fi şi ale unor pronume personale, care se scriu cu e***, se rostesc corect cu ***ie*** – „Şi eu şi el l-am urmărit cu atenţie…”; „Este posibil să ne revedem…”; „Era un adevărat bărbat de stat…”; „Ele şi ei şi-au dat seama că…”; „Eram pierdut de nu apăreai tu ca să salvezi situaţia!”;

3.3. – sunt rostite greşit, frecvent, ***numeralele 17 şi 18*** – „Din cei şapteşpe participanţi, doar şapte…” – „Primii şaptişpe au punctat în clasamentul…” – „La ora şeptesprezece ne-am dat întâlnire…” – „Nu ştiam dacă sunt optusprezece sau mai mulţi dispăruţi…” – „La optîşpe fix l-am sunat” – „Împlinise optsprezece ani săptămâna trecută…” – „opşpe a fost un număr norocos la extragerea…”;

3.4. – greşelile de accentuare sunt prezente des – „Avea un caract**e**r deosebit…”; „Din s**e**if i-a dispărut o sumă mare…”; „Dorea să t**e**rmine mai repede lucrul pentru a…”; „Era anorm**a**l cum procedase el…”; „Drumul abr**u**pt îi crea probleme…”; „Nu descoperise av**a**ria la maşină şi de aceea…”; „Ajunsese un bar**i**ton cunoscut în ţară…”; „Rocile de c**a**lcar se pierdeau în zare…”; „Primise titlul de doctor hon**o**ris c**a**usa…”; „M**a**fia locală stăpânea un teritoriu…”;

II. Gramatică

1. Morfologie

1.1. - Forme greşite ale unor verbe

- conjunctivul prezent al verbelor ***a avea, a mirosi***: „...urma să aibe întâlniri cu mai mulţi lideri ai opoziţiei…”; „nu găseşti un loc în care să nu miroase a…”;

- verbul ***a trebui*** are la indicativ prezent doar o formă pentru toate persoanele: „am auzit că trebuieşte mărit numărul secţiilor de votare”; „pentru asta trebuiesc întrebaţi reprezentanţii…”;

- folosirea unor verbe de conjugarea a II-a: ***a plăcea, a se complăcea, a apărea, a scădea…***, la conjugarea a III-a, şi a unor verbe de conjugarea I, a preceda, la conjugarea a III-a: „mi-ar place să-i văd după alegeri…”; „vor apare după asta destule contestaţii…”; „electoratul ar putea scade din pricina rezultatelor la alegeri…”; „festivităţile care preced alegerea profesorului emerit…”;

- accentuarea sufixelor, în loc de accentuarea pe radical, în cazul unor verbe de conjugarea a III-a, imperativ, persoana a II-a plural, urmate de formele conjuncte ale unor pronume personale şi reflexive: „credeţi-mă că ştiu ce spun…”; „puneţi-vă în situaţia lor la aceste alegeri…”; „alegeţi-vă candidatul dorit…”;

1.2. - Forme greşite ale unor substantive – substantivul ***soră*** (surorile unor părinţi) este folosit la genitiv-dativ cu forma greşită ***sorei*** (care corespunde sensului de „infirmieră”): „despre ziua naţională a sorei noastre mai mari…”; „am înmânat sorei prietenului meu o mică atenţie din partea…”;

- folosirea desinenţelor de feminin singular şi plural, genitiv-dativ, în ***- e*** şi în ***- i*** şi a unor desinenţe de neutru plural, în ***- e*** şi ***- uri:*** „era vremea amiezei, de aceea era aşa cald”; „interesul păturei de mijloc pentru festival…”; „giuvaierurile ei atrăgeau atenţia…”; „mai multe bancomaturi au fost vandalizate…”; „în cele două impacte…”; „mai multe separee ale castelului ascundeau…”;

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

- alte forme de plural ale substantivelor folosite greşit: ***-e*** în loc de ***-i:*** „cele două astre…”; „se folosise de nişte foarfece…”; „în poiene şi în ţarine, departe, se auzea şi acum glasul…”;

1.3 – Forme greşite ale adjectivelor – este greşită forma de feminin plural, ***ultimile:*** „în ultimile zile am ascultat tot mai des…”; „ultimile ore, dinaintea alegerilor, au fost încărcate de emoţie…”; „în ultimile 2-3 săptămâni ale campaniei…”;

- femininul plural de la ***preliminar*** este ***preliminare***: „datele preliminarii ale sondajului îl indicau drept favorit pe candidatul…”;

1.4. – Forme greşite ale adverbelor – sunt frecvent înlocuite, greşit, adverbele ***minimum*** şi ***maximum*** cu adjectivele corespunzătoare, ***minim*** şi ***maxim***, dar şi în locuţiunea adverbială – ***la maximum***: „să fi fost prezente maxim 20 de persoane…”; „într-o discuţie de minim o jumătate de oră…”; „să preţuiţi la maxim orele rămasa până la…”;

2. Sintaxă

2.1. Dezacordul între predicat şi subiect - „poziţia celor doi preşedinţi dovedesc că…”; „victoria în acel meci i-au adus un loc fruntaş…”; „cărţile adunate prin organizaţia tinerilor va ajunge la cei doritori de lectură…”; „acest grup au anunţat din timp că…”; „cine vor susţine candidatul dreptei…?!”; „a fost amenajat, prin eforturi colective, un teren de sport, un magazin şi o terasă…”; „unul dintre aspectele contestate a fost votul din diaspora…”; „vi se părea o surpriză plăcută acele cărţi…”;

2.2. Dezacordul unor adjective - dezacordul în caz al unui adjectiv feminin singular, la genitiv-dativ şi a adjectivului pronominal de întărire – ***însăţi, însămi***…: „din pricina loviturii executată greşit, mingea a părăsit terenul de joc…”; „analiza cererii de întrerupere a concediului depusă de tânăra mamă…”; „conform unei hotărâri emisă de conducerea întreprinderii…”; „ţie însăţi ţi s-a precizat faptul că…”; „nici chiar mie însămi nu mi-a plăcut atitudinea celor din conducere…”;

2.3. Dezacordul numeralelor - este frecvent dezacordul numeralelor cu valoare adjectivală: „n-au ajuns decât doisprezece cadre didactice…”; „pentru doisprezece milioane lipsă va da socoteală…”; „în cele peste douăzeci şi unu de luni, de când era în fruntea companiei…”; „termometrele înregistrează la această oră treizeci şi una de grade la umbră”; „a fost ora douăzeci şi doi…”; „până la ora doisprezece se înscriseseră…”;

2.4. Dezacordul unor pronume – cele mai frecvente greşeli apar la pronumele semiindependent ***al*** şi la pronumele relativ ***care:*** „era prietenul a mai multor participanţi din sală…”; „cei doi membri a celor două partide…”; „numirea directorului dar şi al preşedintelui organizaţiei…”; „legea Referendumului, potrivit căruia…”; „era o lege, a cărei iniţiatori…”; „prichindeii ai căror năzuinţe au fost frânte…”;

2.5. – folosirea relativului *care,* fără prepoziţie, când este complement direct: „acestea au fost primele măsuri care le-a luat executivul…”; „rezultatul care l-a obţinut în noiembrie, la alegeri…”; „conform unor informaţii care le avem de la faţa locului, accidentul…”; „sentimentele care la avem în ziua alegerilor trebuie să…”;

2.6. – folosirea greşită a unor prepoziţii – extinderea folosirii lui ***pe***, în detrimentul altor prepoziţii: ***în, pentru, la…*** şi a prepoziţiei ***datorită*** în locul prepoziţiei ***din cauza***…: „era de mult timp corespondent pe zona de sud…”; „a dat pe telefoane până s-a înroşit firul…”; „legea de adoptare pe referendum…”; „pe aceste imagini se vede cum…”; „nu mai

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

răspundeau solicitărilor datorită efortului…”; „datorită absenţelor nu vor putea intra în examen…”; „au întârziat datorită vremii nefavorabile…”;

2.7. – **omiterea prepoziţiei *de,*** după numeralele de la 19 în sus, urmate de substantive: „s-au înregistrat şi maxime de peste 35 grade…”; „erau de faţă 20 alegători…”; „a pierdut la jocurile electronice peste 1000 lei”;

2. 8. – **folosirea locuţiunii *din punct de vedere*** în locul locuţiunii prepoziţionale ***din punctul de vedere:*** „din punct de vedere al celor asistaţi…”; „cel mai bun din punct de vedere al organizatorilor a fost candidatul…”; „din punct de vedere al temperaturilor de azi…”; „nu ştim ce s-ar putea face din punct de vedere al integrării persoanelor defavorizate…”;

2.9. – **după prepoziţia calităţii - *ca*** - apare nejustificat un ***şi,*** fără a fi necesar, uneori, pentru evitarea cacofoniei: „pentru el, ca şi tânăr politician…”; „i-am dorit ca şi colaboratori în proiect..”; „ce-ţi propui să ajungi ca şi pianist !?”; „ca şi întindere, nu era mai mult de…”;

2.10. – greşeli în utilizarea unor adverbe – ***mai…***: „şi voi, care mai vă descurcaţi bine…”; „mai îmi răspund unii ascultători că…”; „mai îmi vin în gând frânturi din discuţia aceea…”;

2.11 – **greşeli privind folosirea unor verbe**: ***a merita*** (nu este reflexiv – „se merită să munceşti atât pentru…”) – ***a renunţa*** (cere complement prepoziţional – „renunţarea încetării colaborării cu…”) – ***a (se) dedica, a contraveni*** (cer un complement în dativ – „era dedicat…” – „faptele lui contravin cu legile în vigoare…”) – ***a se baza*** (cere complement prepoziţional – „s-a bazat că nu-l vede nimeni…”);

3. Lexic

3.1. Pleonasmul – greşeală semantică des întâlnită: „victima a fost readusă din nou la viaţă…”; „vremea se menţine în continuare în aceleaşi limite…”; „a repetat încă o dată pentru cei din sală…”; „drept pentru care am încheiat prezentul act…”; „planurile de viitor ale tânărului…”; „au hotărât să colaboreze împreună pentru noi victorii…”;

3.2. – folosirea greşită a unor cuvinte: „politicienii români, bulgari şi ucrainieni au hotărât…”; „negreşit că vor suporta repercursiunile…”; „alegerile pentru preşedenţie urmează să aibă loc…”; „se pregăteau de Ramazan, urmând să…”;

3.3. – cuvinte neadecvate semantic, precum: ***a debuta*** (în loc de a începe), ***locaţie*** (pentru loc), ***a servi*** (a mânca, a lua masa, a bea): „cum au debutat în acest an lucrările…!?”; „la debutul campionatului s-au înregistrat…”; „s-au întâlnit într-o nouă locaţie…”; „au fost prezenţi încă de dimineaţă la aceeaşi locaţie…”; „au fost zăriţi acolo unde au servit cina…”; „dorea a servi masa în liniştea familiei…”;

3.4. – utilizarea unor cuvinte şi expresii din alte limbi, îndeosebi din engleză: „am încercat, în cadrul lecţiei, să mă focusez…”; „adesea am vrut să apelez la expertiza unor specialişti…”; „se pare că au existat nişte trickuri…” (trucuri, secrete…);

3.5. – atracţii semantice, confuzii: „până când vremea bună îşi va intra în mână…”; „nici în acest an primăvara nu se dezice …”; „în acest subiect s-au afirmat mulţi specialişti…”; „au rămas la sesiune târziu după miezul nopţii…”; „în această dimineaţă, participanţii se vor întâlni azi cu…”.

Bibliografie

Mioara Avram, *Probleme ale exprimării corecte*, Bucureşti, Editura Academiei, 1987

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)

Daniel Bougnoux, *Introducere în ştiinţele comunicării*, traducere de Violeta Vintilescu, Iaşi, Editura Polirom, 2000
Ion Coteanu, *Gramatica de bază a limbii române*, Bucureşti, Editura Garamond, 1995
Dicţionarul ortografic, ortoepic şi morfologic al limbii române, Ediţia a II-a, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic, 2005
Dumitru Draica, *Ortografia românească. Trecut şi prezent*, Ediţia a II-a, Oradea, Editura Aureo, 2014
Oswald Ducrot, Jean-Marie Scheffer, *Noul dicţionar enciclopedic al ştiinţelor,* Bucureşti, Editura Babel, 1996
Gramatica limbii române, vol. I – II, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2005
Evelina Graur, *Tehnici de comunicare*, Cluj-Napoca, Editura Mediamira, 2001
Laurenţiu Şoitu, *Comunicare şi acţiune*, Iaşi, Institutul European, 1997.

BDD-V594 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 07:07:28 UTC)